

[Finansministeren]

og jeg så ofte tidligere har haft lejlighed til at drøfte.

Carsten Andersen (SF):

Det var en klar erkendelse, at finansministeren ikke kan forstå problemet vedrørende arbejdstidsnedsættelsen. Jeg vil da gerne bede finansministeren om at slå op i DJØF-bladet nr. 24, 1986, på side 4 – jeg ved godt, at finansministeren ikke har det med, men når finansministeren kommer hjem engang – og læse den artikel, der er skrevet om, at Rigshospitalet opretter sekretærstillinger på 38¼ time. Den beskriver nøjagtig den problemstilling, som vi drøfter her, nemlig at man finansierer arbejdstidsforkortelsen ved at ansætte folk i endnu kortere tid, end arbejdstidsforkortelsen giver anledning til. Jeg skal spørge: vil finansministeren læse det nævnte blad og så forberede sig på et senere spørgsmål?

Finansministeren (Palle Simonsen):

Ja.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende, idet spm. nr. S 363 som tidligere meddelt var udgået til skriftlig besvarelse.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål, stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

- Margrete Auken: spm. nr. S 262
 Riishøj: spm. nr. S 272
 Connie Hedegaard: spm. nr. S 275
 Lohmann: spm. nr. S 277
 Poulsaard: spm. nr. S 281 og 282
 Jette Westh: spm. nr. S 283
 Lissa Mathiasen: spm. nr. S 285
 Steffensen: spm. nr. S 289
 Stavad: spm. nr. S 290
 Pia Kjærsgaard: spm. nr. S 291, 296–298 og 337
 Jes Lunde: spm. nr. S 292
 Elisabeth Bruun Olesen: spm. nr. S 293
 Erenbjerg: spm. nr. S 302
 Albrechtsen: spm. nr. S 304

Tommy Dinesen: spm. nr. S 306

Spm. nr. S 262

Til **justitsministeren** (17/11 86) af:

Margrete Auken (SF):

»Kan ministeren oplyse, om de forhold i ræve- og minkfarme, der er beskrevet af Inge Hoffmeyer i Politiken den 15. november 1986, er lovlige, og om regeringen i bekræftende fald vil gøre noget for at sikre bedre forhold for dyrene i pelsfarme?«

Begrundelse

I Politiken den 15. november 1986 beskriver fil. dr. Inge Hoffmeyer forholdene for ræve og mink i mange danske pelsfarme. Forholdene synes ud fra beskrivelsen at være rædselsfulde og ganske ude af trit med de idealer, vi har i dyreværnsloven, og som senest er kommet til udtryk i ministerens forslag om dyreforsøg.

I betragtning af, at produktionen udelukkende retter sig mod luksusforbrug, bliver situationen yderligere grotesk og pinagtig. Hvis man sammenligner med forbudet mod brug af forsøgsdyr i forbindelse med produktionen af kosmetik, sættes de beskrevne forhold for ræve og mink i danske pelsfarme yderligere i relief.

Svar (28/11 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Bekendtgørelse nr. 172 af 10. maj 1944 om pelsdyrhold samt indførsel af pelsdyr, harer og kaniner med senere ændringer og Landbrugsministeriets cirkulære nr. 174 af 20. september 1963 om pelsdyrs anbringelse med senere ændringer indeholder nærmere regler om behandling af pelsdyr. Disse regler er i første række fastsat i lyset af veterinære synspunkter og med henblik på at sikre, at dyrene ikke undslipper fangenskab. Spørgsmål om den dyreværns mæssige side af pelsdyravlens skal derimod afgøres efter de almindelige regler i dyreværnsloven, hvorefter dyr skal behandles forsvarligt og ikke ved vanrøgt, overanstrengelse eller på anden måde udsættes for unødigt lidelse, og hvorefter enhver, der holder dyr, skal drage omsorg for, at dyret får tilstrækkeligt og egnet foder og drikke, og at det i øvrigt passes og plejes forsvar-